

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Václava Novotného v právní věci žalobce **B. V.**, proti žalovanému **1) Úřadu práce Kutná Hora**, se sídlem Kutná Hora, Benešova 70, a **2) Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, náměstí Palackého 2, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o návrhu žalobce na vyloučení soudců JUDr. Olgy Stránské, JUDr. Evy Havlové a JUDr. Olgy Píšové a všech soudců Krajského soudu v Praze z projednávání a rozhodnutí věci, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 25/2003,

t a k t o :

Soudkyně JUDr. Olga Stránská, JUDr. Eva Havlová a JUDr. Olga Píšová **n e j s o u** vyloučeny z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 25/2003.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Praze dne 17. 2. 2003 se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti Úřadu práce Kutná Hora a Ministerstvu práce a sociálních věcí s tím, aby žalovaným bylo uloženo buď obnovit ve smyslu § 62 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen správní řád), správní řízení ukončené pravomocným rozhodnutím MPSV ze dne 12. 11. 1992 č. j. SSZ-6623/26813, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce Kutná Hora ze dne 1. 10. 1992, č. j. 2117/1992 ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání, nebo přezkoumání těchto rozhodnutí mimo odvolací řízení ve smyslu § 65 správního řádu.

Námitku podjatosti soudkyň JUDr. Olgy Stránské, JUDr. Evy Havlové a JUDr. Olgy Píšové dle § 8 zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) ve věci výše označené vznesl žalobce již při podání kasační stížnosti ze dne 5. 1. 2004 a dále 1. 12. 2004. O těchto námitkách rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 3. 2004 č. j. Nao 1/2004 - 71 a usnesením ze dne 19. 12. 2005, č. j. Nao 13/2005 - 133 tak, že jmenované soudkyně nejsou z projednávání a rozhodnutí věci vyloučeny.

Dne 10. 3. 2006 podal žalobce v téže věci další námitku podjatosti dle § 8 s. ř. s., v níž namítl opětovně, poté kdy tak učinil již 23. 3. 2005, podjatost soudkyň JUDr. Olgy Stránské, JUDr. Evy Havlové, JUDr. Olgy Píšové a nejmenovitě námitku podjatosti všech soudců Krajského soudu v Praze. Námitka podjatosti soudkyň je odůvodněna tím, že žalobce získal materiál dokazující koordinovanou činnost složek PČR a soudců KS Praha vůči své osobě,

soudci krajského soudu v rámci „koordinované trestné činnosti“ rozhodují ve věcech žalobce ve spolupráci s orgány policie a pod vlivem tamní „komunální sféry“.

Soudkyně JUDr. Stránská, JUDr. Havlová a JUDr. Píšová se k podané námitce podjatosti vyjádřily tak, že jim nejsou známy žádné skutečnosti, pro které by byly z projednávání a rozhodnutí věci sp. zn. 44 Ca 25/2003 vyloučeny. Současně shodně výslovně uvedly, že nemají žádný vztah k účastníkům řízení ani k projednávané věci.

Nejvyšší správní soud posoudil všechny vznesené námitky podjatosti a dospěl k závěru, že námitky podjatosti soudkyň JUDr. Stránské, JUDr. Havlové a JUDr. Píšové v předmětné věci nejsou důvodné.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

V projednávané věci však žádný z těchto důvodů podjatosti zjištěn nebyl. Pokud žalobce zpochybňuje nepodjatost a nezávislost soudkyň JUDr. Stránské, JUDr. Havlové a JUDr. Píšové, považuje Nejvyšší správní soud za důležité uvést, že již několikrát námitku podjatosti ve vztahu ke jmenovaným soudkyním v této věci posuzoval, přičemž ji ani v jednom případě neshledal důvodnou. Ke stejnému závěru dospěl i v tomto případě.

Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani pro konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Shora rekapitulované důvody, tvrzené ze strany žalobce, však tohoto charakteru nejsou. Žalobce námitku podjatosti výše jmenovaných soudkyň uplatňuje opakovaně, přičemž svá tvrzení nedovozuje z konkrétních skutečností, ale vychází pouze ze svých subjektivních pocitů o represivním jednání a chování státních orgánů vůči mé osobě.

Pokud se týká námitky podjatosti vznesené k dalším nejmenovaným soudcům krajského soudu dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že není třeba se jí zabývat vzhledem k závěru uvedenému ve výroku tohoto rozhodnutí.

Požadavek, aby ve věci jednal a rozhodoval jen takový soudce, u něhož není důvod pochybovat o jeho nepodjatosti, se z povahy věci může týkat jen soudce, kterému věc náleží podle pravidel stanovených v rozvrhu práce soudu. Proto mají ve smyslu § 8 s. ř. s. účastníci právo řízení vyjádřit se k osobám soudců ve vztahu k takto konkrétně určenému soudci nebo soudcům, jde - li o věc senátní. Nejsou-li tyto soudci z projednávání i rozhodnutí právní věci vyloučeni, ztrácí opodstatnění zabývat se námitkou podjatosti ostatních soudců příslušného soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 13. dubna 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu